

Äldste Neil L. Andersen

i de tolv apostlarnas kворum

Låt mig få höra om Jesus

En starkare, personlig tro på Jesus Kristus förbereder era barn för de svårigheter de utan tvivel kommer att möta.

När man får i uppgift att tala i slutet av den sista sessionen under generalkonferensen lyssnar man till varje ord och undrar vilken del av ens tal som kommer att ges innan det är ens tur. Vi har inte tilldelats ämnen, inte heller samordnar vi talen runt teman. Herrens sätt är, naturligtvis, det bästa sättet. Av talarnas egen strävan under bön bygger han upp en andlig symfoni fylld av uppenbarelse och kraft. Upprepade teman, principer som bygger på principer, profetiska varningar, upplyftande löften — den gudomliga harmonin är ett mirakel! Jag vittnar om att under den här konferensen har vi hört och känt Herrens sinne och vilja.

President Thomas S. Monson har beskrivit det uppväxande släktet som är "bättre än någonsin"¹ och har sagt till våra ungdomar: "Ni har kommit till jorden i en härlig tid. Era möjligheter är nästan obegränsade."² Men han har också varnat oss: "Vi har placerats på jorden under orostider."³ "Det är en tid av eftergivenhet då samhället i allmänhet [ständigt] nonchalerar och bryter mot Guds lagar."⁴ Vi omringas av så mycket som är framtaget för att

vilsledda oss. "Motståndaren använder vartenda tillgängligt medel för att snärja in oss i sitt bedrägliga nät."⁵

Vi bär det uppväxande släktet i famnen. De kom till jorden med viktiga ansvar och stora andliga förmågor. Vi får inte ta lättvindigt vårt sätt att förbereda dem. Vår utmaning som föräldrar och lärare är inte att skapa en andlig kärna i deras själ, utan att ge näring åt flamman i deras andliga kärna som redan brinner av deras förjordska tros eld.

I eftermiddag vill jag betona den vädjan ett barn uttrycker i en primärsång:

*Låt mig få höra om Jesus, han är mig kär;
säg det som han skulle säga, om han var här.⁶*

I vår värld idag behöver varje barn, varje ung man och ung kvinna en egen övertygelse om sanningen. Var och en behöver sitt eget ljus, sin egen "ständaktiga och orubbliga"⁷ tro på Herren Jesus Kristus, oberoende av föräldrar, ungdomsledare och stödjande vänner.

Berättelser om Jesus kan vara som

en vind som blåser på glöden i våra barns hjärtan. Jesus sade: ”Jag är vägen och sanningen och livet.”⁸ Berättelser om Jesus som återges om och om igen föder tro på Herren Jesus Kristus och skänker styrka till vittnesbördets grundval. Kan man ge en dyrbarare gåva till sina barn?

Finns Jesu Kristi liv och lärdomar inpräntade i våra barns sinne och själ? Tänker de på Frälsarens liv när de undrar vad de bör göra i sitt eget liv? Det här blir allt viktigare under kommande år.

Har våra barn föreställt sig det förjordska rådet⁹ där Jesus — den störste av alla — förkunnade: ”Här är jag, sänd mig?”¹⁰ Ser de hur deras egen villighet att verka följer hans exempel?

Tänker de på hans enkla födelse,¹¹ hur världens Frälsare låg i en krubba?¹² Hjälper hans uppväxt dem bättre förstå hur de bör se på materiella ägodelar?

Vet de att Jesus ofta lärde: ”Be ... och ni skall få?”¹³ Påminns barnen om hans tacksamma böner¹⁴ och rop till sin Fader¹⁵ när de knäböjer i bön med egna bekymmer?

Har vi berättat för dem om den kärlek Jesus har till barnen, hur han höll dem i famnen, bad för dem och grät?¹⁶ Vet våra barn att Jesus står redo ”med öppna armar för att ta emot [dem]”?¹⁷

Hämtar de styrka från berättelserna om när Jesus fastade¹⁸ — när vi undervisar dem om fastelagen?

Vet våra barn i sin egen ensamhet hur ensam Frälsaren kände sig när hans vänner övergav honom och när han frågade sina apostlar: ”Inte vill väl också ni gå bort?”¹⁹

Har våra barn känt kraften i Frälsarens underverk? Jesus botade spetälska,²⁰ gav blinda synen åter.²¹ Han mättade 5000 män,²² stillade stormen²³ och uppväckte Lasarus från de döda.²⁴ Tror våra barn på att ”det är genom tro som underverk utförs”,²⁵ och ber de om att underverk ska ske i deras liv?

Hämtar våra barn mod från det Frälsaren sade till synagogföreståndaren: ”Var inte rädd. Tro endast?”²⁶

Känner våra barn till hans fullkomliga liv,²⁷ hans osjälviska tjänande, det svek han utsattes för och hans

grymma korsfästelse?²⁸ Har vi vittnat för dem om att följande verkliga hände: han uppstod,²⁹ han besökte nephiterna på den amerikanska kontinenten³⁰ och profeten Joseph Smith i den heliga lunden?³¹

Väntar de på hans majestätiska återkomst, när allt ska ställas till rätta, varje knä böjas och varje tunga bekänna att Jesus är Kristus?³²

Säger våra barn: ”Låt mig få höra om Jesus, han är mig kär?”³³

Till ungdomarna och barnen: Lev upp till ert viktiga ansvar och stora andliga förmåga. Sök efter att lära er mer om Jesus. Slå upp skrifterna. Ni kan till exempel läsa Johannesevangeliet igen och sedan samtala om det med era föräldrar, lärare och varandra.

Till fäder och mödrar, mor- och farföräldrar och till dem som inte har egna barn men som kärleksfullt fostrar barn och ungdomar: Jag uppmanar er att tala oftare om Jesus Kristus. Hans heliga namn skänker stor andlig kraft. ”Inget annat namn kommer att ges, och inte heller något annat sätt ...

varigenom frälsning kan komma till människobarnen, än i och genom Kristi namn.”³⁴

Till mödrar som fostrar sina barn utan en far i hemmet lovar jag att när ni talar om Jesus Kristus kommer ni att känna hur himmelsk kraft välsignar er.

När syster Stella Oaks man gick bort fostrade hon sina tre små barn (däribland äldste Dallin H. Oaks)³⁵ på egen hand. Hon sade en gång: ”Jag fick veta att Herren älskade mig och att jag skulle få den kraft jag behövde för att

utföra min uppgift. Jag kände mig omsluten av kärlek ... och [visste] att han [skulle] bistå oss under de prövningar vi skulle möta.”³⁶

Jag vill särskilt vädja till alla fäder: Ta på er den viktiga rollen att tala med era barn om Frälsaren. De behöver den bekräftelse er tro ger uttryck för, förutom sin mors ord.

Även om det kan finnas gånger då ett barn inte lyssnar med ett troende hjärta kommer ert vittnesbörd om Jesus att stanna kvar i dess sinne och

själ. Minns ni berättelsen om Alma, som hade valt fel väg? När han återvände sade han:

”Jag [kom] ihåg att jag hade hört min far profetera ... angående en viss Jesus Kristus ... som skulle komma för att sona världens synder.

När nu mitt sinne grep tag i denna tanke ropade jag i mitt hjärta: O Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig.”³⁷

Om ett barn inte lyssnar, ge inte upp. Tiden och sanningen står på er sida. Vid rätt tillfälle kommer era ord att komma tillbaka till dem som om de kom från himlen. Ert vittnesbörd lämnar aldrig era barn.

När ni värnadsfullt talar om Frälsaren — i bilen, på bussen, vid middagsbordet, när ni böjer knä i bön, under studier i skrifterna eller under samtal sent på kvällen — vittnar Herrens Ande om era ord.³⁸

När ni gör ert bästa faller vittnesbördet om Jesus som dagg över era barns hjärtan. De går då till sin himmelske Fader i ödmjuk bön och känner hans inflytande genom den Helige Andens kraft. En starkare, personlig tro på Jesus Kristus förbereder dem för de svårigheter de utan tvivel kommer att möta.³⁹

Jag träffade Bill Forrest och Debbie Hutchings när vi studerade på Brigham Young University. Bill hade kommit hem från missionen. Han och Debbi blev kära i varandra och gifte sig i templet i Oakland i Kalifornien. De bosatte sig i Mesa i Arizona, USA och välsignades med fem söner och två döttrar. Bill och Debbi lärde sina barn att älska Herren Jesus Kristus lika mycket som de älskade honom. Deras son, äldste Daniel Forrest, som verkar i Mexicomissionen Oaxaca, sade: ”Varje morgon utan undantag satt vi där vid bordet innan skolan och läste i och

samtalade om skrifterna.”

Deras dotter Kara, som idag är gift och själv har två små barn, kommer fortfarande tydligt ihåg hur hennes far körde henne till tidiga morgonaktiviteter under high school-tiden. Hon sade: ”Min far tyckte om att lära sig citat, skriftställen och dikter utantill [och när han skjutsade mig tidigt på morgonen] övade vi på dem.” Ett av hans favoritskriftställen var: ”Kom ihåg ... kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar ... skall [han] inte ha någon makt att dra er ned ... tack vare den klippan som ni är byggda på.”⁴⁰

Fredagen före påsksöndagen 2000, för exakt tio år sedan, verkade Bill Forrest som biskop i Estate Groves församling i Arizona. Han var på väg till arbetet och hade bara hunnit ett kort stycke hemifrån när en stor grusbil körde på honom. Debbie och de andra barnen åkte hemifrån strax efter Bill och möttes av den oväntade men tragiska scenen. Bill överlevde inte olyckan. Den odödliga själen hos denne älskade make och far hade plötsligt tagits hem till Guds Son, han som

övervann döden och vars underbara uppståndelse de skulle ha firat tillsammans den påsksöndagen.

Hur fann Debbie och de sju barnen (det yngsta var bara fem år) styrkan de behövde? Kara var femton år när hennes far dog och berättade nyligen för mig: ”Jag är tacksam för min [mor och far], för deras sätt att undervisa mig [om Frälsaren]. De förklarade skrifterna för mig, bad med mig och var goda exempel på [Frälsarens] kärlek och tålmod ... Påsken är en dyrbar tid om året för mig, en tid då jag begrundar vår Frälsares liv, mission och uppståndelse och jag påminns om min jordiska fars liv.”

Äldste Daniel Forrest sade: ”Jag var tio år gammal när pappa gick bort. Det var svårt ... Mamma har för mig alltid varit ett exempel på Frälsarens lärdomar. Jag har med mig pappas namnbricka från hans mission i Spanien. [Två] av mina favorituttryck från pappa [är]: ’Två män kan göra allt så länge en av dem är Herren’ och ’Frälsaren måste vara vår grundval. Utan den vacklar vi hit och dit.’”

Tron på Jesus Kristus finns i hjärtat hos barnen i familjen Forrest. Den här påskhelgen, när det är tio år sedan

deras far gick bort, saknar de honom djupt, men udden av hans död är ”uppslukad i Kristus”.⁴¹ De vet att tack vare Frälsarens oändliga gåva kan de vara tillsammans med sin jordiske far och sin himmelske Fader igen.

Låt mig få höra om Jesus.

Strax kommer vi att få lyssna till Guds profet. Herren talade om sin profet och sade: ”Hans ord skall ni ta emot som från min egen mun.”⁴² Jag vittnar om att president Thomas S. Monson är Herrens språkrör på jorden.

Jag vittnar om att Jesus är Kristus, hela mänsklighetens Frälsare. Hans liv, hans försoning, hans uppståndelse och hans efterlängtnade återkomst är lika verkliga och vissa som den uppstigande solen. Må hans namn prisas för evigt,⁴³ i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, ”Beständiga sanningar i en tid av förändring”, *Liabona*, maj 2005, s. 19.
2. Thomas S. Monson, ”Mod, mina vänner!”, *Liabona*, maj 2009, s. 123.
3. Thomas S. Monson, ”Exempel på rättfärdighet”, *Liabona*, maj 2008, s. 65.
4. Thomas S. Monson, ”Avslutningsord”, *Liabona*, nov. 2009, s. 109.
5. Thomas S. Monson, ”Tills vi möts igen”, *Liabona*, maj 2009, s. 113.
6. ”Låt mig få höra om Jesus”, *Barnens sångbok*, s. 36.
7. Alma 1:25.

8. Joh 14:6.
9. Se Abraham 3:2–28.
10. Abraham 3:27.
11. Se Luk 2.
12. Se Luk 2:7.
13. 3 Nephi 27:29.
14. Se Luk 10:21.
15. Se Luk 11:2–4.
16. Se 3 Nephi 17:11–24.
17. Mormon 6:17.
18. Se Luk 4:1–13.
19. Joh 6:67. President Monson talade till ungdomarna förra året och sade: "Ni [behöver] nästan säkert någon gång försvara det ni tror på. Om ert vittnesbörd inte är djupt rotat blir det svårt för er att motstå hånet från dem som utmanar er tro" (*Liabona*, maj 2009, s. 126).
20. Se Mark 1:40–42.
21. Se Luk 18:35–43.
22. Se Mark 6:34–44.
23. Se Mark 4:35–41.
24. Se John 11:8–53.
25. Moroni 7:37.
26. Mark 5:36.
27. Se 1 Pet 2:21–25.
28. Se Luk 22:47–48; 23:32–46.
29. Se Joh 20:11–23.
30. Se 3 Nephi 11–26.
31. Se Joseph Smith — Historien 1:17.
32. Se L&F 88:104.
33. "Låt mig få höra om Jesus."
34. Mosiah 3:17.
35. Äldste Dallin H. Oaks sade vid ett tillfälle: "När jag var pojke tillbringade jag de flesta kvällarna med att läsa. En av mina favoritböcker var *Hurlbut's Story of the Bible*. Denna bok ... innehåller 168 berättelser ur Bibeln. Jag älskade dessa berättelser och läste dem många gånger" (Bibliska berättelser och personligt skydd, jan. 1993, s. 36).
36. Stella Oaks, "Thy Will Be Done", i *Remarkable Stories from the Lives of Latter-day Saint Women*, 2 band [1973–1975], sammanst. av Leon Hartshorn 2 band (1973–75), 2:184.
37. Alma 36:17–18.
38. I vår värld idag behöver vi mer än någonsin att våra barn ska säga om oss det som Enos sade om sin far: "De ord jag ofta hade hört min far tala om evigt liv ... sjönk in djupt i mitt hjärta. Och min själ hungrade, och jag föll på knä inför min Skapare" (Enos 1:3–4).
39. President Monson lovade ungdomarna: "När ert vittnesbörd om evangeliet, om Frälsaren och om vår himmelske Fader är fast rotat påverkar det allt ni gör i livet ... Ert vittnesbörd gör er trygga, om ni ständigt vårdar det" (*Liabona*, maj 2009, s. 126).
40. Helaman 5:12.
41. Mosiah 16:8.
42. L&F 21:5.
43. Se Alma 26:12.